

WINNIEPEG
 Der McMichael
 till den sista tiden hafva
 djervt inbrott föröf-
 Winnipeg af antagligen en
 samma person. Polisen arbetar
 hårdt för att få tag på tjuften.

— I Guvernement sparbanken
 härstades insattes under November
 månad \$25,113.77 och uttogs \$19,
 071.00.

— Se pastor Lindemans annons
 angående gudstjensterna i missions-
 kyrkan under julhelgen och nytt-
 året.

— Herr J. E. Forslund anlände
 till Edmonton den 10 d. för att
 inspektera dervarande Tyske settle-
 ment.

— License iaspektorn far hårdt
 fram bland hotellmännen nu för
 tiden. Han vill, att de skola hålla
 sig lagen angående stängningstiden
 till efterträttelse, och rätt är väl
 det.

— Väderleken har varit synner-
 ligen mild denna månad.

— Herr Geo. H. Rodgers, i hvars
 bostad inbrott gjordes den 4 d. d.,
 utlofar en belöning af 100 dollars
 för tillrättskaffandet af de stulna
 sakerna.

— Den nya Isländska Ev. Lut-
 theriska kyrkan kommer att invig-
 gas söndagen den 23 d. Den rym-
 mer cirka 600 personer och kostar
 \$2500.

— Emigrationen har varit gan-
 skaligt denna månad; en Mr Sund-
 stadt med familj afreste till Ed-
 monton den 17 d. d.

— Herr R. K. Steen från Mead-
 ow P. O., Rock Co., Minn., afreste
 såsom delegat till Edmonton den
 7 d. d.

— Intet arbete i Winnipeg för
 närvarande.

— Söker Ni arbete? Gynsamt
 tillfälle för Skandinaviska män och
 kvinnor, som önska lönande syssel-
 sättning. \$75—100 pr månad gar-
 ranteras. Skrif till Dr Shoop, No.
 R 22 Racine, Wis.

**NÄR KÖRKVÄRDENS PELLE
 SKULLE TALA VE LANDS-
 HÖFDINGEN.**

Pelle, körkvärdens son, gick en
 dag ut i skogen för att hugga qvas-
 tis, å då kom han händelsevis att
 kasta en blick i kronoparken, som
 låg bredvid, å der fick han se ett
 stanne till den grannaste "ärje-krok"
 en skulle välla se i sju körkesock-
 nar. "Krona å inge menske", tänkte
 Pelle, å så står hon ve lag lika godt,
 om jag knipsar den der ärjekroken,
 å dermed slände Pelle benen öfver
 gårdsgården. O, hä! Å hoj! sa da'
 i skogen, när Pelle lat yxan dabba
 i träd. Snart skulle det vara
 nere å på andra sidan gårdsgården
 å lite massa öfver stubben, å så va
 då bra allihop. Men innan Pelle
 hann så långt rände västakragen
 ihop aldeles som af trolleri, å då
 Pelle såg sig om, stod kronojägarn
 der med bössa å skjutväska å ett
 ledd grin i ansigte å höll Pelle om
 nacken med fem stora, tjocka
 otäcka fingrar precis som de som
 Vår Herre stundom begagnar i
 stället för samvete, när han vill
 återföra en yngling på dygdens
 väg.

"Å söta hr Blomqvist, var så go'
 ursäktat — å! så han nyp". Kron-
 ojägaren släppte taget å gick sin
 väg. "Vi träffas vid tinget", sa
 han.

"Blomqvist! Blomqvist! han ska få
 ärra te Gislave", en resa rakt för
 te, om han vill var så bra ur-
 cta.

"Hut bonne!" blef svaret.
 Bl: han skall få min cylinder-
 ka för inte, bara han inte talar
 gick Pelle hem, men när

han satt han tyst som en
 sten, som är oppe i Stock-
 holms första gången, å potäterna
 i munnen som ordent-
 alrötter, å han suckade å pus-
 tade, å stora svettddroppar plaskade
 ned för hans panna i ärtfattet. När
 då kyrkvärdsmora fick se, hur illa
 Pelle mådde, så begrep hon kanveta
 att då inte va bara samvete, för i
 hela hennes slägt hade de inte hatt
 ont af några samveten, så hon tog
 i hop med att driva ut sjukan med
 isops thé i 2 eller 3 bränvingsökar.
 "Mor! ta hit salmboka sa' Pelle!
 "Å, min själ, Pelle lille, inte vill
 du ligga å dö ifrån oss", tyckte mo-
 ran.

"Å skräp", tyckte Pelle, "men de
 skadar ju inte att ha lite guss or å
 dra på", å så läste han evangelium
 för de sista sju helgdagarna, Fader
 vår och syndabekännelsen, bönen
 för en fader- och moderlös yngling
 och för sjöfarande, men så stack
 svettddropparna fram ur ögonen, som
 salta perloran på en trillingbonnes
 smör, å då kröp de fram te' sist,
 att han hade hygget en ärjekrok i
 kronoskogen.

"Å, din drosse, det gjorde väl in-
 genting!"
 "Jo, men si kronojägaren fick
 siet."

"Å, hvad säger du," sa gumman å
 rände baklänges som en arger
 bagge å satte sig i kopparkitteln
 med svagdricka, som stod till sval-
 nings, så det bubblade kring mors-
 gumman, akurat som när man
 släpper en påse kattungar i ett
 dike.

Men Pelle han läste på i solm-
 boka, te sist vände han ve en döen-
 des bön å spände på med brudvig-
 seln för andra gången.

Så kom körkvärdens hem å fick
 veta hur de va fatt, å då ryckte
 han opp pojkalunsen ur fällarna,
 å smälde upp'en, å de på folkavis
 ändå, å så blef då sista beslutet att
 Pelle skulle gå till stan å knäfalla
 för hans höga nåd landshöfdingen,
 å be om förlåtelse, att Pelle som
 körkvärdson å enda barnet skulle
 slippa komma på cellarna å bringa
 sina föräldrars grå hår med sorg
 ned i grafven, så skulle pappa sälja
 ett par oxar te böterna, å Pelle
 skulle aldrig mer hugga å krono-
 skogen.

Å så lagades en bra matsäck i
 ordning och Pelle knekade i väg
 till stan hela 9 mil, men allt efter
 som han gick med matsäcken på
 ryggen och fortviflan i hjertat, så
 läste han öfver sitt lilla tal, som
 han skulle hålla för hans höga nåd
 landshöfdingen. När han då kom
 fram, frågte han sig till rätta å
 kom in i en farstu, som va rent
 som ett vapne-hus i en sockenkyr-
 ka, men han va inte väl inkommen,
 förr än de rusa två knektar på ho-
 nom i full uniform, högg honou i
 kragen å kasta in honom.

"Här å han," sa dom. Å där
 inne va fullt med de raraste, gran-
 naste herrar med guld på kragen å
 sabler å värjer vid sidan, å på
 borde låg en massa papper, å det
 förstod nog Pelle att de va själva
 kartorna å ritningarna te krono-
 skogen, å då begynte Pelle:

"Sötaste, snällaste, mildaste herr
 landshöfding, lat mig få sin höga
 nåd få vara fars å mors ende son,
 att han af sin nåd inte sätter mig
 på sellerna, för jag betalar hvad
 det kostar å jag vill aldrig mer
 hugga mina föräldrars grå hår i
 kronoskogen.

"Hvad går åt karlen, kapten?"
 frågte en utaf herrarne; "när du
 var med mig här hos bönderna, så
 var du åt åtminstone klok, din
 trinskalle, men när här inte är
 mer än den, så —"

Hvad som nu följde berättade
 Pelle, när han kom hem, på följande
 sätt:

"Först knuffa dom mej mot väg-
 gen, klappa mej i hufvut må en
 bräslapp å så skrek dem: 5 fot å 3.
 Å de trodde jag, kan veta, va de
 spannemål, jag skulle åta opp på
 cellerna innan jag kom lös igen,
 men den äldste å grannaste kären,
 å de va då bestämt landshöfdingen
 sjelf, han klappa mej på axeln å
 sa: "å du mitt, min gosse?"

"Tackar som frågar, herr lands-
 höfding," sa jag, "mor skicka allt
 matsäck med mej, men om någon
 vill bju mej på en smörgås å en
 half bier, så säger jag inte nej."
 "Ja menar om du å målt."

"Nej," sa jag, "å ja lite grimleter,
 så å då bara af svetten, för hemma
 te vårt bruka dom inte måla folk i
 syna, men att jag råkade i olycka
 för den der ärjekroken, de nekar
 jag inte te."

Då knuffa dom in mej i en liten
 sidskammare å der stod en gammal
 gråhåri kar' å frågte om ja va
 fresk.

"Jo, tack, de slarvar åf, sa ja,
 men hur står de te må han sjelf?"
 "Å hut, bonne," sa han då, "åf
 med kläderna," skrek han.

"Ja vet ja ha gjort skäl för stryk,
 men kan ja inte få utpå byxera,"
 sa jag.

"Åf må kläderna!" skrek han, å
 blef så himla arg, så jag torde inte
 annat än ta åf mej hvar enda trå
 jag hade på kroppen; visst åvider
 det lite i förstningen, tänkte ja,
 men då behöfver dom inte veta det.
 Å hva gör det bara jag inte be-
 höfver sitta på sellerna.

Men han knacka mej på bröstet
 må knogen.

"Lungerna å bra," sa han.
 "Ja, ja ha väl inte klagat," tyckte
 ja på mitt vis, å så ba han mig räk-
 ka ut tungan åten.

"Nej, så besatt illa vill jag inte
 bära mej åf, mot herrskapsfolk."
 "Ut må tunga, drummel," skrek
 han, å så himla arg, så jag tor-
 de inte annat än räkka ut'nå så
 långt jag va i stånd te.

"Här å hon," sa ja, "men harren
 får inte bli arger."
 Men han titta på'nå å vände'nå
 må en pinne.

"Magen å bra," sa han!
 "Ja, hvem ha sagt anna," sa ja.
 Men ha ni sett på maken! Då gar
 den der harren efter en alnsånger,
 ihålig värbössa eller va då va för
 nåt, å sigte å vill köre mot bröstet
 på mej.

"Å söte harre vet va han gör,
 han i fäll en kristen menska, vet
 ja?"
 "Tig, sa den uslingen," å grina så
 ledd, så då va som de skulle slat'
 en spann kallt vann utåt röggen på
 mej.

"Nå, sa ja, så i min talj då hän-
 der att ja står här å låter härrn
 skjuta ihjäl mej precis som en
 tunn," sa ja, å dermed så ga ja på
 herrn å värbössa en "sitt opp", så
 de ramlå i golfvet, å så springde
 jag upp dörren å gnodde ut mitti-
 genom alla härrarna, men lands-
 höfdingen å knektarna skrek:

"Å du galen kar. Å du galen kar,
 ta fast'en, te fast'en."

Men jag gnodde allt va ja kunde
 å stannte inte förrän vid ett torp,
 som di kallat rackarbacken, en
 halv mil utanför stan, å ärjekro-
 ken ha di visst glömt sen, te min-
 stingen ha inte jag hört ett knyst
 om den affärden. Men långt, långt
 efteråt så he ja fått veta, att sam-
 ma da ja va i stan, så hade då varit
 en sån der rekrytering, di kallat,
 på landskansliet, der de sätter in
 knektar för rotena å mäter dom å
 låter doktorerna titta på pojkers, å
 hur då va så hade de visst tagi fel
 på mej å en annan pojke, som ute
 kom te stan, ändå han tagi städsel
 för nr 87 Löfvingsboda.

**SKANDINAVISKA MISSIONS-
 KYRKAN.**
 No. 286 CATHERINE ST., WINNIEPEG.
 Gudstjenst Söndagar kl. 11 f.
 m. och 7 e. m. Thorsdag kl. 8 e. m.
 —Församlingen sammanträder för-
 sta tisdagen i hvarjämmand kl. 8 e. m.
 H. Lindeman, Församlingens Pa-
 stor, 266 Ellen St.

**SKANDINAVISKA BAPTIST
 KYRKAN.**
 606 MAIN STREET, WINNIEPEG.
 Gudstjenst: Söndagar kl. 11 f.
 m. och 7 e. m. Tisdagar kl. 8 e. m.
 m. bönenöte. Skandinaverna in-
 bjudas vänligen till alla möten.
 MARTIN BERGH, Predikant.

DOKTOR A. J. MACDONELL
 har flyttat till
 280 Donald street, hörnet af
 Portage Avenue.
 Emottagningstid: 9—10 f. m., 2—
 4 e. m. och 7.30—9 e. m.
 Telefon No. 200.

Landsmän, Sen hit!
 Hos mig finnes prima NORSK
 FETSILL, SVENSK ANJOVIS,
 POTATISMJÖL, BRUNA BÖ-
 NOR, HALLONSAFT, MED-
 VURST från Göteborg samt allt
 hvad till en välordnad Speceri-affär
 hörer. Besök eller skrif till

A. Hallonqvist,
 325 LOGAN AVE., Winnipeg.
 Ons! Agenter önskas att sälja
 Landens Enbära Syrrup. Gode vil-
 laer.

PUBLIC NOTICE is hereby gi-
 ven that by the Act 57 58 Vic-
 toria, Chapter 24, the Governor in
 Council is empowered to deal with
 the claim in military bounty on ac-
 count of active Service during the
 Northwest Rebellion of 1885, of
 any person who is entitled thereto
 but has not already received such
 bounty.

As the time for the location of
 Military Bounty Warrants is ex-
 tended by that Statute until the 1st
 of January, 1896, only, all claims
 must be filed immediately in order
 that they may be examined and
 Warrants issued in time to be lo-
 cated before the date mentioned.

By Order **JOHN R. HALL,**
 Secretary.
 Department of the Interior.
 Ottawa, 6th December, 1894.

Arbete för alla. Agenter tillbju-
 das \$50 på 30 dagars tid. \$150.00
 inkomst under fyra veckor eller in-
 gen betaling. Sänd frimärke för
 provver till Dr Shoop, No R 22 Ra-
 cine, Wis.

**FESTLIGHETER
 I
 Missionskyrkan.**

Sedvanlig julottakl. 6 på juldags-
 morgon då hornsexetten kommer
 att spela julpalsmerna.
 Juldagsafton kl. 7 afbåller Sön-
 dagskolan sin julfest, till hvilken
 särskildt inbjudes alla föräldrar
 och barn.

Nyårsvakan sista afton på året
 begynner kl. 10 med kortpredikan,
 derefter ett böne- och tacksägelse-
 möte under inväntan af det nya
 årets ingång.

Nyårsdagen kl. 8 e. m. hålles
 gudstjenst.

Församlingens årsmöte begyn-
 ner Onsdagen, den 2dra Jan., kl. 8
 e. m., och fortsättes nästföljande
 afton.

Böneveckan begynnar med Sön-
 dagen, den 6 Jan., då möten hålles
 hvarje afton kl. 8 till vidare.

Fredagen, den 25te Januari, in-
 faller församlingens
Decennium

eller tio-årsdagen af dess stiftelse,
 som högtidligt hålles på samma dags
 afton kl. 8 genom ett tacksägelse-
 möte, då engelska och svenska
 prester komma att tala. Pastor C.
 F. Moström ifrån Teien, Minn.,
 kommer att hålla festtalet.

Alla Skandinaver äro hjertligt
 välkomna!

På Missionsförsamlingens vägnar
HENRY LINDEMAN, pastor.

WINNIEPEG TORPRISER:

Hvete, per bush.....	\$0.42—\$0.50
Hafre do	0.30—0.32
Korn do	0.40—0.45
Mjöl, patents, 100 lbs. 1.55—1.65	
do. strong bakers " 1.40—1.50	
do. XXXX " 0.85—0.95	
do. superfine " 0.50—0.75	
Smör, rullar, per lb.	0.13—0.14
dr. packadt, "	0.14—0.15
Ägg, per dussin	0.14—0.15
Potatis pr bu. ny	0.30—0.35
Hafremjöl per säck	2.30—2.40
Hö, löst, per ton	3.00—4.00
do. pressadt, per ton	5.00—5.50
Kli, per ton	11.00—12.00
Ved, tamrac, per cord 4.50—4.75	
do. björk, per cord	5.50—6.00
do. ek, per cord	5.50—6.00
do. poppel, per cord 3.00—3.50	
Fisk, hvit, per lb.	0.04—0.04½
do. lax, öring, per lb 0.09—0.10	

OBSERVERA!

Flere af tidningens läsare hafva i skuld för sin Prenumerationsafgift och vi vilja härmed vördsamt påminna dem derom att snarast möjligast insända densamma. Många bäckar små göra en stor å. Begagna Eder af denna sedel.

Clipp ut detta:

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
 BOX 642.
 WINNIEPEG, MANITOBA.
 Härmed inelütes Prenumerationsafgiften \$1.00
 för år 1894.
 NAMN.....
 POST OFFICE.....
 PROVIN.....

**DOMINION LINIENS
 KONGLIGE POSTÄNGARE
 VIA LIVERPOOL, THE ST. LAWRENCE OCH QUEBEC.**

Den finasta och billigsta vägen från Europa till
CANADA, MANITOBA OCH BRITISH COLUMBIA

Dominionliniens ångare äro alla af utmärkaste slag, stora och bekväma, bygda i vattentäta afdelningar och förda af mycket erfarna befälhafvare.

Fördäckspassagerarnes sofrum äro stora och passagerarne erhålla tillräckligt med föda.

Mellandäckspassagerarnes bekvämligheter äro väl värda resandes uppmärksamhet.

Salongerna äro belägna i midten af fartyget, hvarest den minsta rörelsen eger rum och elegant möblerade.

Uppmärksamma upparsare och uppsasserskor, skickliga och förekommande läkare samt skandinavisk folk finnas om bord på hvarje ångare. Familjer åtskiljas icke. — Vid ångarnes ankomst till Quebec kommer bolagets tolv ombord för att möta och taga vård om passagerarne. Och nybyggare för Manitoba och British Columbia besväras icke af tulltjenstemän, emedan hela färden bär öfver britiskt område och sakerna äro därför tullfria. Resan med Canada Pacific-järnvägen göres från Atlantiska till Stilla hafvet på sex dagar. Emigranter beviljas 300 pounds fri bagagevägt samt fria sofvagnar.

General-Agenterna i Skandinavien äro:

Christiania: J. KRANTZ, 11 Jernbanetov. Trondhjem: BERNHARD MOE. Bergen: CASPER DREYER. Stavanger: BRÖDRENE Haabeht. Christiansand: ARTHUR NORMANN. Göteborg: J. O. REIS, 40 Sillgatan. Köbenhavn: LAUR LASSEN, 7 Nyhavn. Malmö: A. N. WIDE GREN, Hamnen. Stockholm: Kapten E. G. CARLSSON, Bredgränd 2.

FLINN, MAIN & MONTGOMERY,
 Hufvudredare, 24 James Str., Liverpool, England.

**ALLAN-, DOMINION- OCH BEAVER-
 LINIERNÄ**

sälja passagerar biljetter mycket billigare än alla andra linier. Biljett priset till Winnipeg, via Quebec eller Montreal är:

Från Köpenhamn, Kristiania, Kristiansand, Bergen, Trondhjem, Esbjerg, Göteborg, Malmö och Stavanger	\$29.50
" Hangö	33.00
" Åbo och Helsingfors	34.00
" Stockholm	32.50
" Wasa, Kristinestad och Björneborg	35.75
" Gamla Karleby, Jacobstad och Uleåborg	36.50

Tidtabeller och seglingslistor sändas fritt och alla förfrågningar besvaras med omgående.

SEGLINGSLISTA.

ALLAN LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Halifax
Nov 15	Laurentian	Dec 8
" 29	Numidian	" 22
Dec 13	Mongolian	Jan 5
" 27	Laurentian	Jan 19
" 10	Numidian	Feb 2

DOMINION LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Halifax
Nov 8	Labrador	Dec 1
" 22	Vancouver	" 15
Dec 6	Oregon	" 29
" 20	Labrador	Jan 12
Jan 3	Vancouver	" 26

samt hvarannan vecka derefter från Halifax.

☞ Vidare upplysningar meddelas af hvem som helst ångbåtsagent, biljettagent vid Canada Pacific Jernvägen eller af

ROBERT KERR,
 GENERAL PASSAGERAR AGENT,
 WINNIEPEG

De, som restera med sina prenumerationers afgifter, torde vänligen inbetala desamma genast.